

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820202144
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7820202144.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Moniky Géciovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa O. N. nar. XX.X.XXXX bývajúceho na ul. D. č. XXX v F. proti povinným rodičom: 1. O. N. nar. XX.X.XXXX a 2. M. N. nar. X.XX.XXXX bývajúcim na ul. D. č. XXX v F. v konaní o určenie výživného o odvolaní povinných rodičov proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 13.10.2020 č.k. 4Pc/7/2020-33 a proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Rožňava z 13.10.2020 č.k. 4Pc/7/2020-76 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutých výrokoch III. a IV. o dlžnom výživnom od povinných rodičov pre navrhovateľa a o trovách konania.

Mení rozsudok v napadnutom výroku I. a II. o určení výživného od povinnej matky a povinného otca pre navrhovateľa nasledovne:

I. Zaväzuje povinného otca O. nar. XX.X.XXXX prispievať navrhovateľovi výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona od 18.6.2020 do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Zaväzuje povinnú matku M. N. nar. X.XX.XXXX prispievať navrhovateľovi výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona od 18.6.2020 do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Súd z a v ä z u j e povinného 1/ prispievať na výživu navrhovateľa od 18.06. 2020 do 30.06. 2020 vo výške 28,79 Eur mesačne a od 01.07. 2020 vo výške 29,42 Eur mesačne, vopred vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca.

II. Súd z a v ä z u j e povinnú 2/ prispievať na výživu navrhovateľa od 18.06. 2020 do 30.06. 2020 vo výške 28,79 Eur mesačne a od 01.07. 2020 vo výške 29,42 Eur mesačne, vopred vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca .

III. Z a v ä z u j e povinného 1/ zaplatiť nedoplatok na výživnom vo výške 111,99 Eur za obdobie od 18.06. 2020 v mesačných splátkach po 10,- Eur splatných spolu s bežným výživným, od právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

IV. Z a v ä z u j e povinnú 2/ zaplatiť nedoplatok na výživnom vo výške 111,99 Eur za obdobie od 18.06.2020 v mesačných splátkach po 10,- Eur splatných spolu s bežným výživným, od právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

V. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 7.9.2021 č.k. 8Co/21/2021-62 vrátil vec súdu prvej inštancie, pretože nerozhodol o celom predmete konania, konkrétne o dátume, do ktorého vzniklo a bolo vyčíslené dlžné výživné.

3. Súd prvej inštancie po vrátení veci doplnil rozsudok vo výrokoch III. a IV. tak, že zaviazal povinného 1/ zaplatiť navrhovateľovi nedoplatok na výživnom vo výške 111,99 Eur za obdobie od 18.6.2020 do 13.10.2020 v mesačných splátkach po 10 Eur splatných spolu s bežným výživným, od právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok. Zaviazal povinnú 2/ zaplatiť navrhovateľovi nedoplatok na výživnom vo výške 111,99 Eur za obdobie od 18.6.2020 do 13.10.2020 v mesačných splátkach po 10 Eur splatných spolu s bežným výživným, od právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

4. Rozhodol tak o návrhu doručenom súdu dňa 18.6.2020, ktorým navrhovateľ žiadal zaviazat svojich rodičov, aby mu prispievali na výživu 200 Eur mesačne, do ktorého ešte nie je započítaný výdavok na ubytovanie na internáte v sume 100 Eur. Uviedol, že po osobných nezhodách s rodičmi sa v apríli 2020 musel odsťahovať zo spoločnej domácnosti, ktorú s nimi predtým viedol. Býva v prenajatej chatke, avšak vzhľadom na zlé podmienky bývania uvažuje nad ubytovaním na rožňavskom internáte za 100 Eur mesačne. Jeho potreby súvisia so štúdiom (cestovné, stravné, školné, ošatenie, školské ošatenie (prax)) a všeobecne na živobytie. Dočasne ho podporuje stará matka. Rodičia mu odmietajú prispievať na výživu, pretože tvrdia, že keď sa od nich osamostatnil, a je plnoletý, má sa o seba postarať sám a hľadať si prácu. Navrhovateľ je bez príjmu, keďže študuje, občas si privyrobí formou brigádnickej činnosti. Z potvrdenia o návšteve školy z 9.3.2020 súd zistil, že navrhovateľ bol v školskom roku 2019/2020 žiakom 3. ročníka Strednej odbornej školy obchodu a služieb v F.. Z vyjadrenia a výpovedí povinných rodičov súd zistil, že nesúhlasia s návrhom na určenie výživného. V tejto súvislosti uviedli, že navrhovateľ im strpčuje život ešte viac odkedy prišiel z Reedukačného centra. Po absolvovaní pobytu v Reedukačnom centre mal navštevovať psychologičku, ktorú mu povinná sprostredkovala, no nešiel ku nej. Robí im len hanbu, s každým chce vybabrať, popíja, hráva karty, bol gamblerom. V čase, keď s ním žili v spoločnej domácnosti, sa báli o svoj život, pretože akurát v čase, keď zamedzili vychádzky pre Covid 19, navrhovateľ išiel s kamarátmi popíjať alkohol. Nemajú z čoho živiť navrhovateľa, keďže sa starajú o ďalšie 3 maloleté dcéry. Povinný je nezamestnaný, podľa jeho tvrdení má vážne zdravotné problémy s krčnou chrbticou. Aj keď by ho súd zaviazal prispievať navrhovateľovi minimálne výživné, nedá mu nič, pretože by to len prefetoval a prepil. Sú ochotní zabezpečiť mu stravu. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava zo dňa 18.08.2020 zistil, že O. N. - povinný 1/ nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke, ani poberateľom rodičovského príspevku a prídavku na dieťa. Naposledy poberal dávku v hmotnej núdzi v období od decembra 2017 do júla 2018. Naposledy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 29.09.2010 do 25.05.2019, z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený z dôvodu vzniku pracovného pomeru. Povinná 2/ JV.vá je poberateľkou príspevku na opatrovanie v období od apríla 2016 vo výške 576,40 Eur a prídavku na dieťa od júna 2003 vo výške 99,80 Eur mesačne. Naposledy bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 17.03.2018 do 03.04.2018. Z evidencie uchádzačov o zamestnanie bola vyradená na základe vlastnej žiadosti o vyradenie z evidencie uchádzačov o zamestnanie.

5. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 62 ods. 1-4, § 65 ods. 3 § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre určenie výživného. Prihliadol pritom na to, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a nie až z rozhodnutia súdu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá dovtedy, kým deti aj po dosiahnutí plnoletosti nie sú schopné samé sa živiť, napr. počas prípravy na budúce povolanie. Vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k ich maloletému dieťaťu je zakotvená v úprave rodičovských práv a povinností v § 28 ods. 1 písm. a/ Zákona o rodine. Táto povinnosť sa však nevzťahuje iba na maloleté dieťa, ako sa to uvádza v zákonom ustanovení, ale aj na dieťa plnoleté, kým nebude schopné samé sa živiť. Napokon aj k maloletému dieťaťu vyživovacia povinnosť rodičov trvá iba do

vtedy, kým maloleté dieťa nie je schopné v celom rozsahu samo sa živiť (schopnosť samo sa živiť môže dieťa dosiahnuť už aj počas svojej maloletosti). Súd zistil, že povinní 1/ a 2/ rodičia nie sú vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Matka poberá opatrovateľský príspevok a otec je bez príjmu, ako sám uviedol, má príjem len občas z nejakej brigádnickej činnosti. Prečo povinný 1/ nie je zamestnaný, resp. prečo je obmedzený pri možnosti zamestnať sa, uviedol vo svojej výpovedi, ide najmä o nedostatok kvalifikácie a zdravotné dôvody. Obidvaja povinní rodičia majú okrem navrhovateľa vyživovaciu povinnosť ešte k trom dcéram, ktoré sú maloleté, odkázané výživou na svojich rodičov. Aké majú v súvislosti s ich výživou náklady, uviedli vo svojej výpovedi. Vyživovacia povinnosť rodičov voči svojim deťom trvá aj vtedy, ak plnoleté dieťa nie je schopné samé sa živiť, pripravuje sa na svoje povolanie, alebo aj z iného dôvodu. Navrhovateľ momentálne školu nenavštevuje (je dištančné vyučovanie). Pri určení výšky vyživovacej povinnosti súd podporne využil znenie § 62 ods. 3/ Zákona o rodine a to minimálny rozsah, ktorý je vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Od 01.07. 2019 do 30.06. 2020 bola výška minimálneho výživného vo výške 28,79 Eur a od 01.07. 2020 vo výške 29,42 Eur.

6. Proti tomuto rozsudku, okrem výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti, podali v zákonnej lehote odvolanie povinní rodičia s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že návrh zamietne. Sú si vedomí toho, že súd musel určiť nejaké výživné, avšak ani minimálne výživné nemajú z čoho platiť. Povinný otec nemá žiadny príjem, živi ho povinná. Povinný otec tvrdí, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje zamestnať sa. Vždy riskuje svoje zdravie, keď sa mu vyskytne brigáda, ale aj tak im zarobené prostriedky nepostačujú. Má za to, že navrhovateľovi nič nechýba, keď si stále nájde prostriedky na hranie automatov, kariet, na alkohol a cigarety. Pandemická situácia mu vyhovuje, keďže nemusí chodiť do školy.

7. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu povinných navrhoval potvrdiť rozsudok v napadnutých výrokoch ako vecne správny. Berie na vedomie zlú finančnú situáciu rodičov, no nie je pravdou, že by mu nič nechýbalo. Musí sa ako študent starať sám o seba, nebol pripravený na to, že ho rodičia vyhodia z domu. Žije v hlade a nehygienických podmienkach čiastočne ako bezdomovec. Dokončiť školu je jeho jediný cieľ, pretože si uvedomuje, že bez nej sa žiť slušne nedá. To však vyžaduje nejaké financie, ktoré nemá. Vzhľadom na pandemickú situáciu je pre neho ťažké nájsť si brigádu alebo sa zamestnať. Nemôže vykonávať ani dištančné vyučovanie, pretože nemá mobil. Najradšej by si dokončil školu a vycestoval čo najďalej do sveta za lepším životom.

8. Povinní v odvolacej replike zotrvali na podanom odvolaní. Tvrdia, že navrhovateľ ich chce nakaziť Koronavírusom. Keď si myslí, že z ich chudoby ukončí školu, je na veľkom omyle, pretože sami nemajú nikdy ani na chlieb.

9. Povinní podali odvolanie aj proti dopĺňaciemu rozsudku, a to z tých istých dôvodov, ako proti rozsudku. Uviedli, že poskytujú navrhovateľovi stravu. Tvrdia, že navrhovateľ nechodí do školy, pretože sa mu nechce a naďalej pokračuje v takom spôsobe života, aký popisujú v konaní.

10. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

11. Výrok rozsudku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

12. Podľa § 65 Zák. o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

13. Podľa § 62 ods. 1 Zák. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa odseku 3 tohto zákonného ustanovenia, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa odseku 5 tohto zákonného ustanovenia, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zák. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

15. Podľa § 76 ods. 1 Zák. o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

16. Podľa § 77 ods. 1 Zák. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

17. Konania vo veciach výživného plnoletých osôb sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

18. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 388 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

20. Odvolací súd preskúmal napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré im predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a Civilného mimosporového poriadku, a určil výživné v primeranom rozsahu, no nesprávne toto výživné vyjadril konkrétnou sumou minimálneho výživného 28,79 Eur mesačne od 18.6.2020 do 30.6.2020 a 29,42 Eur mesačne od 1.7.2020 do budúcnosti, pretože ak sa minimálne výživné určuje aj do budúcnosti, nie je možné ho vyjadrovať konkrétnou sumou, pretože súd nevie predpokladať, ako sa k 1.7. nasledujúceho roka bude vyvíjať suma životného minima, na ktorú je následne naviazaná konkrétna suma minimálneho výživného. Odvolací súd preto musel skorigovať výroky o určení výživného tak, že konkrétnu sumu minimálneho výživného nahradil sumou výživného 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona presne podľa litery ust. § 62 ods. 3 Zák. o rodine. V prípade, ak by odvolací súd potvrdil konkrétnu sumu minimálneho výživného 29,42 Eur mesačne od 1.7.2020 do budúcnosti, od 1.7.2021 by nastal stav, že by si povinní rodičia už neplnili svoju vyživovaciu povinnosť v zákonom rozsahu, pretože od tohto dňa došlo k zvýšeniu životného minima a tým aj minimálneho výživného na 29,87 Eur mesačne, ktoré boli rodičia povinní plniť v tejto výške až do 30.6.2022. Od 1.7.2022 sú rodičia povinní prispievať na výživu navrhovateľa minimálnym výživným v aktuálnej výške 32,10 Eur mesačne.

21. Povinní v odvolaní neuviedli žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by spochybňovali závery súdu prvej inštancie ohľadom rozsahu výživného, pričom ich odvolacia argumentácia je totožná s ich obranou v konaní na súde prvej inštancie, s ktorou sa súd v napadnutom rozsudku vysporiadal. Úvahy súdu prvej inštancie týkajúce sa posúdenia príjmov povinných, ako aj ich celkových majetkových pomerov a životnej úrovne, z ktorých súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní o určení výživného, nie sú svojvoľné, ale vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. To, že rozhodnutie súdu a úvahy, ktorými sa riadil pri jeho vydaní, nie sú v súlade s predstavami povinných, nečinia rozsudok nesprávnym, nezákonným či neodôvodneným. Aj keď medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že povinní majú nízku životnú úroveň, táto ich nezbavuje povinnosti prispievať na výživu navrhovateľa aspoň v minimálnom rozsahu. Podľa § 62 ods. 3 Zák. o rodine je totiž každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery (t.j. bez ohľadu na to, či pracuje alebo

má nejaký príjem) povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ je študentom strednej školy, preto od neho nemožno spravodlivo žiadať, aby sa živil sám, a to ani vtedy, ak už dosiahol plnoletosť, nezdíeľa s rodičmi spoločnú domácnosť, a ak jeho vyučovanie prebiehalo dištančne. Trvanie vyživovacej povinnosti povinných rodičov voči oprávnenému dieťaťu nie je ohraničené dovŕšením plnoletosti dieťaťa, ale nadobudnutím schopnosti dieťaťa samo sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu, príjem náhodného charakteru (brigády) nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov (odôvodnená úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania, a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu), sa tradične akceptuje štúdium. Aplikčná prax v súvislosti s touto otázkou vyvodila záver, že pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa. Vychádza sa z definitívnosti získania predpokladov na výkon povolania. V danej veci je nesporné, že navrhovateľ ešte nenadobudol schopnosť sám sa živiť a tým uspokojovať všetky svoje potreby zo svojho trvalého príjmu a adekvátnej práce, pretože ešte neukončil vzdelanie na strednej odbornej škole, ktorú je možné bez ďalšieho považovať za prípravu na jeho budúce povolanie. K ďalším odvolacím námietkam povinných rodičov odvolací súd uvádza, že výživné pre dieťa má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. Odvolací súd neakceptoval tvrdenia povinných, že ich určené výživné dostane do existenčných problémov, pretože navrhovateľ býval u povinných pred aprílom 2020 a už vtedy si jeho odôvodnené potreby zjavne museli vyžadovať viac financií, než je určené minimálne výživné. Odvolací súd nemal preukázané tvrdenia povinných rodičov, že by sa navrhovateľ voči nim dopustil takého zavrhnutiahodného správania, ktoré by umožňovalo prijať záver, že určené minimálne výživné je v rozpore s dobrými mravmi. Keďže sa nepodarilo objektívne preukázať ani tvrdenia rodičov, že by navrhovateľ mohol výživné používať takým spôsobom, ktorý by škodil jeho zdraviu a príprave na jeho budúce povolanie, odvolací súd rozhodol o určení výživného v zmysle výrokovvej časti tohto rozhodnutia podľa § 388 Zák. o rodine.

22. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie určil dlh na výživnom od 18.6.2020 do 13.10.2020, kedy ešte platilo také minimálne výživné, aké súd priznal navrhovateľovi v bodoch I. a II. napadnutého rozsudku a toto správne použil pri jeho výpočte, odvolací súd nemal dôvod meniť aj výroky o dlžnom výživnom od povinných rodičov pre navrhovateľa. Tieto preto potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne, pretože zmena výrokov o určení výživného sa týkala len ich formálneho znenia a nie jeho samotného rozsahu.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože žiadny z účastníkov si neuplatnil nárok na ich náhradu.

25. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je :

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.